

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

1152495_RegNr_3K-3-558-421/2015

<http://www.infolex.lt/tp/1152495>

01827-2013-1

Civilinė byla Nr. 3K-3-558-421/2015 (S)
Teisminio proceso Nr. 2-48-3-
Procesinio sprendimo kategorija
2.5.18.3; 3.2.4.11
3.2.4.11

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2015 m. lapkričio 4 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų: Janinos Januškienės (kolegijos pirmininkė), Egidijaus Laužiko ir Donato Šerno (pranešėjas), teismo posėdyje kasacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal **ieškovės bankrutavusios uždarnosios akcinės bendrovės „Baltijos angariai“** kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2015 m. vasario 27 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės bankrutavusios uždarnosios akcinės bendrovės „Baltijos angariai“, atstovaujamos bankroto administratorės uždarnosios akcinės bendrovės „Tytus“, ieškinį atsakovei uždarajai akcinei bendrovei „Termoblock“ dėl skolos priteisimo, trečiasis asmuo, nepareiškiantis savarankiškų reikalavimų, K. P.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė :

1. Ginčo esmė

Kasacinėje byloje kilo ginčas dėl statybos rangos sutarties įvykdymo vertinimo, bylinėjimosi išlaidų priteisimo ir apeliacinės instancijos teismo pareigos motyvuoti procesinį sprendimą.

Ieškovė kreipėsi į teismą prašydama priteisti iš atsakovės 198 535,16 Lt (57 499,75 Eur) skolos, 37 947 Lt (10 990,21 Eur) delspinigių, 6 procentų dydžio metines palūkanas už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo bei bylinėjimosi išlaidas. Ieškovė nurodė, kad 2007 m. gruodžio 10 d. UAB „Kopta“ ir UAB „Termoblock“ sudarė Statybos rangos sutartį (toliau – ir Sutartis), pagal kurią rangovė UAB „Kopta“ įsipareigojo atsakovei rekonstruoti siloso tranšėjas į angarą, atlikti senų konstrukcijų demontavimą ir fundamento paruošimą, naujų metalinių konstrukcijų montavimą ir perduoti darbų rezultatą užsakovei UAB „Termoblock“, o pastaroji įsipareigojo atliktus darbus priimti ir už juos sumokėti 390 079 Lt (112 974,68 Eur). 2008 m. liepos 17 d. UAB „Kopta“, UAB „Termoblock“ ir UAB „Baltijos angarai“ pasirašė Statybos rangos sutarties priedą Nr. 2, pagal kurį UAB „Kopta“ perdavė savo teises ir pareigas pagal Statybos rangos sutartį ieškovei UAB „Baltijos angarai“, o ši toliau tęsė Statybos rangos sutarties vykdymą, t. y. atliko angarų konstrukcijos montavimo darbus bei pateikė naujas metalines konstrukcijas ir apdangos medžiagas, kurių vertė pagal Sutartį yra 39 375 Lt (11 403,78 Eur) (be PVM) ir 262 500 Lt (76 025,25 Eur) (be PVM). Ieškovė nurodo, kad 2008 m. rugpjūčio 4 d. ir 2008 m. rugpjūčio 5 d. buvo išrašytos sąskaitos faktūros, jas atsakovė apmokėjo. 2008 m. liepos 23 d. ieškovė atsakovei išrašė 105 000 Lt (30 410,10 Eur) PVM sąskaitą faktūrą už naujas metalo konstrukcijas ir apdangos medžiagas, ją atsakovė priėmė, tačiau jos neapmokėjo, todėl liko skolinga UAB „Baltijos angarai“ 105 000 Lt (30 410,10 Eur). Už ieškovės atliktus darbus bei medžiagas atsakovei dėl nežinomų priežasčių nebuvo išrašytos sąskaitos visai Sutarties sąmatoje nustatyta sumai, nors atsakovė pastatytu angaru naudojasi. Todėl ieškovės bankroto administratorė atsakovei 2014 m. sausio 22 d. išrašė 93 535,16 Lt (27 089,65 Eur) sąskaitą faktūrą, tačiau atsakovė šios sąskaitos iki šiol neapmokėjo.

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijų teismų nutarčių esmė

Trakų rajono apylinkės teismo 2014 m. birželio 25 d. sprendimu ieškinys buvo atmestas. Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad iš atsakovės paaiškinimų nustatyta, jog objekte Vilniuje, Jaunystės g. 12, naudotos konstrukcijos neatitinka statybos techniniame reglamente STR 1.01.04:2002 „Statybos produktai“ nustatytų reikalavimų. Taip pat byloje nustatyta, kad ieškovė tinkamai neatliko 2007 m. gruodžio 10 d. sutartimi suldytų darbų. Atsakovei nebuvo suteikta galimybė įsitikinti, ar paslėpti darbai buvo įvykdyti, be to, atsakovė neigia, kad ieškovė atliko metalinių konstrukcijų montavimo darbus. Ieškovė nesudarė atliktų darbų perdavimo–priėmimo aktų, kaip tai nustatyta Sutarties 4.5 punkte, taip pažeidė Sutartį ir nesudarė galimybės atsakovei užfiksuoti darbų trūkumų, tinkamai priimti objekto. Ieškovės teiginys, kad atsakovė objektą faktiškai valdo ji priėmusi, nėra patvirtintas byloje esančiais įrodymais, nes viešame registre yra registruotas ne angaras, o siloso tranšėjos. Teismas konstatavo, kad ieškovė neįvykdė Sutarties, nes byloje nėra duomenų, jog ieškovė ginčo objektą – į angarą rekonstruotas siloso tranšėjas – būtų perdavusi atsakovei Sutartyje nustatytais sąlygomis, terminais ir tvarka, o darbo rezultatas (angaras) nėra įregistruotas viešame registre. Ieškovės reikalavimas dėl 105 000 Lt (30 410,10 Eur) pagal išrašytą PVM sąskaitą faktūrą priteisimo nėra pagrįstas, nes tokią sumą atsakovė sumokėjo UAB „Kopta“, t. y. pirminei rangovei, kuri 2008 m. liepos 17 d. priedu prie Sutarties perdavė ieškovei visas teises ir įsipareigojimus pagal Sutartį. Atsakovė ieškovei iš viso sumokėjo 140 841 Lt (40 790,37 Eur) bei

UAB „Kopta“ sumokėjo dar 135 680 Lt (39 295,64 Eur), taip iš viso sumokėdama 276 521 Lt (80 086,01 Eur), todėl ieškovės reikalaujami 198 535,16 Lt (57 499,75 Eur) nepagrįsti jokiais įrodymais. Ieškovė neįrodė, kad darbai buvo tinkamai atlikti, jų įkainojimas teisingas, darbai atitiko Sutarties sąlygas bei tvarką ir to nepaneigia faktas, kad ginčo angaras šiuo metu yra pastatytas, nes tai, kad angaras stovi, nereiškia, jog jis yra baigtas, o viešame Nekilnojamojo turto registre atsakovės vardu vis dar registruota siloso tranšėja.

Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, išnagrinėjusi bylą apeliacine tvarka pagal ieškovės apeliacinį skundą, 2015 m. vasario 27 d. nutartimi paliko nepakeistą Trakų rajono apylinkės teismo 2014 m. birželio 25 d. sprendimą.

Apeliacinės instancijos teismo kolegija sutiko su skundžiamo sprendimo motyvais ir jų nekartojo, nurodydama, kad nagrinėjamoje byloje ieškovė turi įrodyti, jog ji tuos darbus atliko, nustatyta tvarka perdavė užsakovei (atsakovei) ir kad atlikti darbai yra tinkamos kokybės. Kolegijos nuomone, pirmosios instancijos teismas pagrįstai konstatavo, kad ieškovė Sutartyje nustatytų darbų neatliko, todėl jai nepriklauso atlyginimas už atliktus darbus. Taip pat kolegija nurodė, kad tiek įstatymas, tiek Sutartis nustato darbų perdavimą darbų perdavimo aktu ir ieškovei, kaip savo srities profesionali, turėjo būti žinomi imperatyvieji įstatymo ir Sutarties reikalavimai dėl darbų perdavimo–priėmimo aktų sudarymo ir tų aktų nesudarymo padariniai. Ieškovė turėjo suvokti, kad tinkamai įforminti darbų perdavimo–priėmimo aktai yra svarbus įrodymas tuo atveju, jei atsakovė vėliau turi kokių nors pastabų ar atsisako sumokėti visą pinigų sumą. Kolegija pažymėjo, kad vien ta aplinkybė, jog angarai stovi ir atsakovė jais naudojasi, neįrodo, jog būtent ieškovė tuos angarus ir pastatė ar tai padarė kokybiškai, nes tuos angarus atsakovės užsakymu galėjo pastatyti ir kiti asmenys. Kolegija sprendė, kad atsakovė visiškai įrodė savo teiginius, jog ieškovė Sutartį vykdė itin aplaidžiai, neprofesionaliai ir nesugebėjo jos įvykdyti iki galo, todėl atsakovei neatsirado pareigos sumokėti.

Vertindama ieškovės reikalaujamą priteisti sumą, kolegija nurodė, kad, remiantis bylos medžiaga, nustatyta, jog UAB „Kopta“ dalį darbų atliko, už juos atsakovė jai sumokėjo 105 000 Lt (30 410,10 Eur). Ieškovės argumentai, kad ši suma nėra susijusi su Sutarties vykdymu, yra nepagrįsti, nes Lietuvos apeliacinio teismo 2009 m. gruodžio 8 d. nutartimi buvo sprendžiami UAB „Kopta“ ir UAB „Baltijos angarai“ tarpusavio santykiai, ginčijant kitus sandorius, o nagrinėjamu atveju ieškovė reikalaujamų 198 535,16 Lt (57 499,75 Eur) nepagrindė jokiais įrodymais.

III. Kasacinio skundo teisiniai argumentai, atsiliepimo į jį esmė

Kasaciniu skundu ieškovė BUAB „Baltijos angarai“ prašo panaikinti Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2015 m. vasario 27 d. nutartį ir priimti naują sprendimą tenkinti ieškovės patikslintą ieškinį, taip pat priteisti bylinėjimosi išlaidas. Kasacinis skundas grindžiamas šiais esminiais argumentais:

1. *Dėl darbų perdavimo–priėmimo aktų ir ginčo statinio neįregistravimo reikšmės įrodinėjant Sutarties įvykdymą*

Kasatorės teigimu, bylą nagrinėję teismai suabsoliutino aplinkybę, kad darbai nebuvo įforminti perdavimo–priėmimo aktais, ir visiškai neįvertino to, jog darbų atlikimo ir perdavimo faktas yra įrodytas kitais byloje esančiais įrodymais, kurių atsakovė nepaneigė. Kasatorė pažymi, kad atsakovė nenutraukė Sutarties, nereiškė ieškovei jokių pretenzijų dėl tariamų darbų trūkumų ar apskritai jų neatlikimo, be to, atsakovė ginčo angaru faktiškai naudojasi. Kasatorės nuomone, bylą nagrinėję teismai netinkamai paskirstė įrodinėjimo pareigą, reikalaudami, kad ieškovė, o ne su ja vengianti atsiskaityti atsakovė, įrodinėtų, jog darbai šios rangovės buvo atlikti ir jų kokybė buvo tinkama.

Be to, bylą nagrinėję teismai neteisingai vertino ginčo angaro neįregistravimo Nekilnojamojo turto registre aplinkybes, nes pastato – angaro registracija priklauso išimtinai nuo

nekilnojamojo daikto savininkės, atsakovės, valios, ir tai negali būti pagrindas pripažinti, kad ginčo angaras nebuvo priimtas ir pradėtas naudoti. Net ir tai, kad atsakovė galimai vykdė savavališką statybą neturėdama reikalingo statybos leidimo, neatleidžia atsakovės nuo pareigos sumokėti už Sutartimi sulgytus ir ieškovės atliktus darbus.

1. *Dėl įrodymų vertinimo*

Kasatorė nurodo, kad skundžiamoje nutartyje nėra nurodyta ir motyvuota, kokių konkrečiai Sutartyje nustatytų darbų ieškovė neatliko, o tik abstrakčiai deklaruojama, kad ieškovė darbų neatliko. Taip pat byloje nėra pateikta nė vieno įrodymo, patvirtinančio, kad ginčo angare sumontuotos konstrukcijos neatitinka statybos techninio reglamento reikalavimų, vien atsakovės paaiškinimai negali būti laikomi pakankamu įrodymu. Be to, Sutartyje nebuvo aptarti metalinėms konstrukcijoms keliami sertifikavimo reikalavimai.

Kasatorės teigimu, apeliacinės instancijos teismas, pasisakydamas dėl jos reikalaujamos priteisti sumos, nepagrįstai neįvertino ir nenustatė, kad ta aplinkybė, jog atsakovė sumokėjo pradinei rangovei UAB „Kopta“ 105 000 Lt (30 410,10 Eur), nereiškia, kad ši suma įskaitytina į Sutarties sąmatą ir kad šios sumos sumokėjimas yra laikomas tinkamu atsiskaitymu su ieškove už jos atliktus darbus. Pradinė rangovė šios sumos ieškovei nėra sumokėjusi ir 2008 m. rugsėjo 2 d. tarpusavio atsiskaitymo ir skolos suderinimo aktas tarp ieškovės, pradinės rangovės ir atsakovės Lietuvos apeliacinio teismo 2009 m. lapkričio 8 d. nutartimi pripažintas negaliojančiu. Bylą nagrinėjęs teismas nepagrįstai kvestionavo kitoje civilinėje byloje nustatytus reikšmingus bylos faktus.

1. *Dėl apeliacinės instancijos teismo pareigos motyvuoti procesinį sprendimą*

Kasatorės manymu, bylą nagrinėjęs apeliacinės instancijos teismas, nurodęs, kad sutinka su pirmosios instancijos teismo motyvais ir padarytomis išvadomis, nevykdė pareigos patikrinti skundžiamo sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą.

1. *Dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo*

Kasatorė nurodo, kad pirmosios instancijos teismas, priteisdamas bylinėjimosi išlaidas iš bankroto administratorės, o ne ieškovės, aiškiai nukrypo nuo kasacinio teismo formuojamos praktikos, pagal kurią šios išlaidos priskirtinos prie bankroto proceso administravimo.

Atsiliepimu į kasacinį skundą atsakovė prašo kasacinį skundą atmesti ir Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2015 m. vasario 27 d. nutartį palikti nepakeistą. Atsiliepiamas grindžiamas šiais argumentais:

1. *Dėl darbų perdavimo–priėmimo aktų ir ginčo statinio neįregistravimo reikšmės įrodinėjant Sutarties įvykdymą*

Atsakovės teigimu, kasaciniu skundu ieškovė siekia ne kitokio materialinės teisės aiškinimo, bet faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo. Visų pirma atsakovė niekada nebuvo pripažinusi, kad naudojasi ieškovės pastatytu angaru. O juo naudotis negali, nes ieškovė nėra įvykdžiusi darbų ir perdavusi medžiagų nei faktine, nei teisine prasme. Atsakovė sutinka, kad ji teisėtais pagrindais tebevaldo statinį, tačiau tai nereiškia, kad ji naudojasi ieškovės darbo rezultatu. Atsakovės manymu, aplinkybė, kad šalys nepasirašė darbų perdavimo–priėmimo aktų, rodo, kad Sutarties šalys nemanė, jog rekonstrukcija įvykdyta ir darbai realiai atlikti. Neturėdama darbų perdavimo–priėmimo aktų ieškovė kitais įrodymais Sutarties įvykdymo nepagrindė.

Atsakovė nurodo, kad nors rekonstrukcijos įregistravimas Nekilnojamojo turto registre galimai nėra būtinoji Sutarties įvykdymo sąlyga, tačiau registracijos nebuvimas nepatvirtina, kad

rekonstrukcija yra baigta. Taip pat atsakovė pažymi, kad būtent ieškovė turėjo užtikrinti atliekamų darbų teisėtumą ir gauti reikalingus leidimus, nes dokumentai yra būtini darbų rezultatui įregistruoti ir įteisinti. Be to, visi rekonstrukcijoje naudojami produktai privalo turėti statybos atitikties sertifikatą, o jo ieškovė pateikti negalėjo.

1. *Dėl įrodymų vertinimo*

Atsakovė nurodo, kad ieškovė, reikalaujama tenkinti ieškinį, privalo įrodyti, kad tinkamai įvykdė sutartį. Atsakovė sutarties neįvykdymą įrodinėja jai prieinamomis alternatyviomis priemonėmis. Atsakovės teigimu, ji jokių metalo konstrukcijų iš ieškovės nepriėmė, o ieškovės pateiktų įrodymų dėl neva angarą montavusio asmens ir nuomos įrangos nepatvirtina ne tik faktinės, bet ir teisinės galimybės atlikti kokius nors statybų rangos darbus.

Atsakovė pateikia atliekamų darbų ir mokėjimo sumų sąmatą, iš kurios matyti, kad ieškovė nepagrįstai reikalauja papildomų 198 535,16 Lt (57 499,75 Eur), nes dar neįvykdė darbų už pačios faktiškai gautus 140 841 Lt (40 790,37 Eur). O pradinė rangovė likviduota UAB „Kopta“, priešingai, gavo mokėjimą už tai, ką įvykdė.

1. *Dėl apeliacinės instancijos teismo pareigos motyvuoti procesinį sprendimą*

Atsakovė nurodo, kad apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija atliko savarankišką išsamų bylos aplinkybių ir įrodymų vertinimą, atsakė į esminius apeliacinio skundo argumentus, be to, bylos aplinkybes aiškinosi žodinio teismo posėdžio metu, leido šalims pateikti papildomus paaiškinimus, todėl net jeigu apeliacinės instancijos teismas, atmesdamas apeliacinį skundą, išnagrinėtų visus argumentus ir pritartų pirmosios instancijos teismo nuomonei, tai savaime nereikštų proceso teisės normų pažeidimo.

4. *Dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo*

Atsakovės teigimu, motyvo dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo nebuvo ieškovės teiktame apeliaciniame skunde, todėl šis klausimas buvo nesvarstytas, vadinasi, ši kasacinio skundo dalis neatitinka CPK 347 straipsnio 2 dalies reikalavimo.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Pagal CPK 353 straipsnio 1 dalį kasacinis teismas, neperžengdamas kasacinio skundo ribų, patikrina apskųstus teismų sprendimus ir (ar) nutartis teisės taikymo aspektu; yra saistomas pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų nustatytų aplinkybių – iš naujo nenustatinėja faktinių aplinkybių, o vadovaujasi teismų jau nustatytomis ir sprendimuose konstatuotomis bylos aplinkybėmis. Kasacinis teismas tik patikrina, ar pagal konstatuotų faktinių aplinkybių visumą teismai tinkamai taikė ir aiškino įstatymą.

Dėl darbų perdavimo–priėmimo aktų ir ginčo statinio neįregistravimo reikšmės įrodinėjant sutarties įvykdymą bei įrodymų vertinimo

Pagal CK 6.681 straipsnio, įtvirtinusio statybos rangos sutarties sampratą, pirmosios dalies nuostatą, statybos rangos sutartimi rangovas įsipareigoja per sutartyje nustatytą terminą pastatyti pagal užsakovo užduotį statinį arba atlikti kitus statybos darbus, o užsakovas įsipareigoja sudaryti rangovui būtinas statybos darbams atlikti sąlygas, priimti darbų rezultatą ir sumokėti sutartyje

nustatytą kainą. Konkrečios statybos rangos sutarties šalių teisės bei įsipareigojimai, kiek jie imperatyviai nenustatyti įstatymų, reglamentuojami statybos rangos sutartyje. Rangovas privalo atlikti iš savo ar užsakovo medžiagų darbus pagal užsakovo nustatytas sąlygas, laiku ir tinkamai. Pareiga atlikti darbus tinkamai reiškia, kad darbai turi atitikti sutarties sąlygas, statybos rangos sutarties atveju – normatyvinių statybos dokumentų reikalavimus.

Šią bylą nagrinėjęs pirmosios instancijos teismas nustatė, kad: 2007 m. gruodžio 10 d. UAB „Termoblock“ ir UAB „Kopta“ sudarė statybos rangos sutartį, pagal kurią UAB „Kopta“ savo jėgomis ir rizika įsipareigojo rekonstruoti siloso tranšėją į angarą, atlikti senų konstrukcijų demontavimą ir fundamento paruošimą, naujų metalinių konstrukcijų montavimą ir perduoti darbų rezultatą UAB „Termoblock“ Sutartyje nustatyta tvarka; 2008 m. liepos 17 d. Statybos rangos sutarties priedu UAB „Kopta“ perdavė savo teises ir pareigas pagal Sutartį UAB „Baltijos angarai“, UAB „Termoblock“ sutikus; tarp ieškovės ir atsakovės susiklostė rangos teisiniai santykiai; atsakovės vertinimu, ieškovė darbus atliko netinkamai; atsakovei nebuvo suteikta galimybė įsitikinti, ar paslėpti darbai buvo įvykdyti; tarp šalių kilo ginčas dėl konstrukcijų montavimo, t. y. atsakovė neigia, kad ieškovė montavo metalines konstrukcijas; atliktus darbus priimti pagal darbų priėmimo aktą buvo normali atsakovės praktika; ieškovė nesudarė atliktų darbų perdavimo–priėmimo aktų; byloje nėra duomenų, kad ieškovė BUAB „Baltijos angarai“ statybos ginčo objektą – į angarą rekonstruotą siloso tranšėją – būtų perdavusi atsakovei Statybos rangos sutartyje nustatytais sąlygomis, terminais ir tvarka; statybos objektas kaip darbo rezultatas nėra įregistruotas viešame registre.

Šių nustatytų aplinkybių pagrindu pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad ieškovė, nesudarydama atliktų darbų perdavimo–priėmimo akto, nesilaikė įstatymų bei sutarties nuostatų, t. y. pažeidė Sutartį ir taip nesudarė galimybės atsakovei tinkamai priimti objekto, atmetė ieškovės teiginį, kad atsakovė objektą yra priėmusi ir faktiškai valdo, kaip nepatvirtintą byloje esančiais įrodymais, pažymėdamas, kad viešame registre yra ieškovės vardu vis dar registruota siloso tranšėja, o bylos įrodymai dėl pastato baigtumo nesusiję ir nepatvirtina ieškovės įrodinėjamų darbų pagal rangos sutartį atlikimo. Šių išvadų pagrindu pirmosios instancijos teismas ieškinį atmetė. Apeliacinės instancijos teismas iš esmės sutiko su šiais pirmosios instancijos teismo argumentais ir išvadomis, pabrėžė, kad vien aplinkybė, jog angarai stovi ir atsakovė jais naudojasi, neįrodo, jog būtent ieškovė juos pastatė ir tai padarė kokybiškai, nurodė, kad angarus atsakovės užsakymu galėjo pastatyti ir kiti asmenys. Apeliacinės instancijos teismo vertinimu, ieškovė sutartį vykdė itin aplaidžiai, neprofesionaliai, nesugebėjo įvykdyti jos iki galo ir darbų neperdavė.

Kasacinis teismas pažymi, kad darbų perdavimas ir priėmimas įforminamas aktu, kurį pasirašo dvi šalys. Jeigu viena iš šalių atsisako pasirašyti aktą, jame daroma žyma apie atsisakymą ir aktą pasirašo kita šalis (CK 6.694 straipsnio 4 dalis). Taigi atliktų darbų priėmimo aktas yra dokumentas, fiksuojantis tam tikrą sutartinių įsipareigojimų įvykdymo etapą. Šis abiejų sutarties šalių pasirašomas aktas yra dvišalis sandoris, sukuriantis šalims atitinkamas teises ir pareigas, todėl turi didelę reikšmę vykdant statybos rangos sutartį: jame turi būti fiksuojami nustatyti darbų trūkumai, nuo darbų perdavimo akto pasirašymo momento užsakovui pereina atsitiktinio darbų rezultato žuvimo ar sugedimo rizika; su darbų priėmimo faktu susijęs apmokėjimas rangovui už atliktus darbus. Tokiame akte yra faktinio pobūdžio duomenys apie tai, ar pagal rangos sutartyje nurodyti darbai buvo atlikti, kada jie buvo atlikti ir ar jų atlikimas atitinka sutarties sąlygas. Tačiau kasacinio teismo praktikoje yra pripažįstama, kad pagrindas rangovui reikalauti, jog užsakovas vykdytų jo priešpriešinę pareigą – sumokėtų už darbus, yra pagrindinės sutartinės rangovo pareigos įvykdymas – sutarto darbo atlikimo faktas, o darbų perdavimo–priėmimo aktas yra tik šį faktą patvirtinantis dokumentas. Pareiga mokėti už atliktus darbus atsiranda pradėjus faktiškai naudotis darbais ir nėra siejama tik su abišaliu atliktų darbų perdavimo–priėmimo akto pasirašymu. Nesant darbų perdavimo–priėmimo akto, gali kilti darbų atlikimo laiko, kokybės ir kiti klausimai, tačiau vien šio akto nepateikimas nepaneigia rangovo teisės į atlyginimą už atliktus darbus, jei darbų perdavimą galima nustatyti kitais įrodymais (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2007 m. lapkričio 27 d. nutartis, priimta civilinėje byloje UAB „Glijas“ v. UAB „Serneta“, bylos Nr.

3K-3-484/2007; 2011 m. lapkričio 7 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *UAB „Gembės statyba“ v. UAB „Filipopolis“ ir kt.*, bylos Nr. 3K-3-423/2011). Taigi vien šioje byloje nustatyta aplinkybė, kad ieškovė nesudarė atliktų darbų perdavimo–priėmimo aktų, negali būti pagrindas daryti išvadą, kad rangovė neįvykdė savo sutartinės pareigos – neatliko sutartyje nustatytų darbų ir todėl užsakovei neatsirado pareigos sumokėti už darbus.

Apeliacinės instancijos teismas skundžiamoje nutartyje pažymėjo, kad vien aplinkybė, jog angarai stovi ir atsakovė jais naudojami, neįrodo, kad būtent ieškovė juos pastatė. Tokia išvada reiškia, kad apeliacinės instancijos teismas iš esmės pripažino, jog rangos sutartis buvo įvykdyta ir atsakovė, kaip užsakovė, atliktų darbų rezultatais naudojami ir jai, atsakovei, atsirado pareiga sumokėti už atliktus darbus. Tačiau savo išvados, kad angarus atsakovės užsakymu galėjo pastatyti ir kiti asmenys, apeliacinės instancijos teismas jokiais faktiniais bylos duomenimis nepagrindė.

Kasacinio teismo praktikoje pripažįstama, kad rangovas laikomas tinkamai įvykdžiusiu pareigas pagal rangos sutartį, jeigu jo atlikti darbai (rezultatas) yra tinkamos kokybės. Dėl to tais atvejais, kai trūkumai nėra akivaizdūs, užsakovas nepraranda teisės remtis trūkumų faktu ir po tinkamo darbų priėmimo nenurodžius trūkumų, tačiau aplinkybė, jog rangovo atlikti darbai yra netinkamos kokybės, neatleidžia užsakovo nuo pareigos atliktus darbus priimti bei už juos atlyginti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2011 m. liepos 1 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *UAB „Molėtiškiai“ v. R. E. L. v. C.*, bylos Nr. 3K-3-302/2011; 2014 m. vasario 27 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *AB firma „VITI v. UAB „KRS“*, bylos Nr. 3K-3-52/2014).

Atsižvelgdama į tai, teisėjų kolegija konstatuoja, kad bylą nagrinėję teismai neteisingai taikė ir aiškino materialiosios teisės normas, reglamentuojančias statybos rangą, bei proceso teisės normas, reglamentuojančias įrodymų tyrimą. Byloje padarytos išvados nėra pagrįstos tinkamai iširtais įrodymais, todėl byla yra grąžintina apeliacinės instancijos teismui, kuris turėtų nustatyti, ar buvo pastatytas angaras, kas šį angarą pastatė, ar tai yra ginčo sutarties dalykas, ar atsakovė faktiškai naudojami statiniu, dėl kokių priežasčių nebuvo sudarytas darbų perdavimo–priėmimo aktas, ar yra nustatyti atlikto darbo trūkumai, kas tuos trūkumus lėmė, už kokius darbus ir kokia tvarka buvo vykdytas atsiskaitymas pagal ginčo sutartį ir kitus bylai aktualius klausimus.

Kasatorė teigia, kad bylą nagrinėję teismai neteisingai vertino ginčo angaro neįregistravimo Nekilnojamojo turto registre aplinkybes, nes pastato – angaro registracija priklauso išimtinai nuo nekilnojamojo daikto savininkės – atsakovės valios ir tai negali būti pagrindas pripažinti, kad ginčo angaras nebuvo priimtas ir pradėtas naudoti.

Apeliacinės instancijos teismas, pažymėjęs, jog pati atsakovė buvo suinteresuota, kad angarai būtų pastatyti tinkamai ir kad juos kuo greičiau būtų galima naudoti pagal paskirtį bei disponuoti jais kaip nekilnojamaisiais daiktais, atmetė ieškovės argumentus, kad atsakovė nepagrįstai delė angarus įregistruoti Nekilnojamojo turto registre kaip baigtą statybą, remdamasis šiomis aplinkybėmis, padarė išvadą, kad ieškovė sutartį vykdė itin aplaidžiai, neprofesionaliai, nesugebėjo įvykdyti jos iki galo. Taigi, apeliacinės instancijos teismo išvada apie netinkamą rangovės pareigų įvykdymą iš esmės pagrįsta aplinkybe, kad statinys nėra įregistruotas Nekilnojamojo turto registre.

Pagal Nekilnojamojo turto registro įstatymo 2 straipsnio, nustatančio nekilnojamojo turto registro paskirtį, nuostatą nekilnojamojo turto registras steigiamas nekilnojamiesiems daiktams, nuosavybės bei kitoms daiktinėms teisėms į šiuos daiktus, šių teisių suvaržymams, įstatymų nustatytiems juridiniams faktams registruoti, oficialiai informacijai apie registre sukauptus duomenis teikti. Kasacinio teismo praktikoje pripažįstama, kad nekilnojamųjų daiktų, daiktinių teisių ir jų suvaržymų registracija daugiau reikšminga išviešinimo tikslais (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2014 m. spalio 15 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *V. Ž. v. Z. S.*, bylos Nr. 3K-3-428/2014). Pavyzdžiui, prieš trečiuosius asmenis nekilnojamojo daikto pirkimo–pardavimo sutartis gali būti panaudota ir jiems sukelia teises pasekmes tik tuo atveju, jei ji įstatymų nustatyta tvarka įregistruota viešame registre (CK 6.393 straipsnio 3 dalis). Tačiau užsakovo pareigos priimti darbų rezultatą ir sumokėti nustatytą kainą atsiradimas statybos rangos

teisiniuose santykiuose niekaip nėra siejamas su statybos darbų objekto (pastatyto statinio) registravimu viešame registre (tuo labiau kad pareiga sumokėti sutartyje nustatytą kainą kyla sutarties šaliai, o ne tretiesiems asmenims). Kaip jau minėta, tokia užsakovo pareiga atsiranda pradėjus faktiškai naudotis darbais. Taigi pastatyto statinio neįregistravimas negali būti nei tinkamas, nei pakankamas įrodymas daryti išvadą, kad rangovė sutartį vykdė aplaidžiai, neprofesionaliai, neįvykdė jos iki galo, t. y. neatliko statybos rangos sutartyje nustatytų darbų.

Atsižvelgdama į tai, teisėjų kolegija konstatuoja, kad bylą gražinus nagrinėti ši naujo, apeliacinės instancijos teismas turėtų ištirti, kas pagal ginčo sutartį buvo atsakingas už reikalingų statybos leidimų gavimą, statinio įregistravimą ir pan., ar buvo tinkamai vykdyta sutarties šalių bendradarbiavimo pareiga, ar rangovė tinkamai atliko visus sutartimi sulgytus darbus, o užsakovė užtikrino savalaikę ir veiksmingą sutarties vykdymo priežiūrą ir kontrolę ir kt.

Kasatorė, ginčydama bylą nagrinėjusių teismų priimtus procesinius sprendimus, teigia, kad teismų padarytos išvados nėra pagrįstos byloje surinktais įrodymais.

CPK 178 straipsnyje, nustatančiame šalių įrodinėjimo pareigą, nustatyta, kad šalys turi įrodyti aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai yra remiamasi aplinkybėmis, kurių CPK nustatyta tvarka nereikia įrodinėti.

Bylą nagrinėjęs pirmosios instancijos teismas nurodė, kad ieškovė, teigdama, jog darbai buvo atlikti tinkamai, paslaugos atitiko sutarties sąlygas, nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių šias aplinkybes. Apeliacinės instancijos teismas pažymėjo, kad ieškovė tinkamais įrodymais nepaneigė atsakovės teiginių, jog pateiktos medžiagos buvo prastos kokybės. Tačiau netinkama darbų, statybai panaudotų medžiagų kokybė nėra tokia aplinkybė, kurios CPK nustatyta tvarka nereikia įrodinėti. 2007 m. gruodžio 10 d. statybos rangos sutarties 3.2.1 punkte nustatyta, kad rangovė įsipareigoja nustatytu laiku pradėti, kokybiškai atlikti, užbaigti ir perduoti užsakovei visus sutartyje nurodytus darbus ir ištaisyti defektus, nustatytus iki darbų perdavimo ir (ar) per garantinį laikotarpį; 3.2.4 punkte nustatyta, kad rangovė įsipareigoja naudoti medžiagas, dirbinius, gaminius ir įrenginius, atitinkančius projekcinėje dokumentacijoje jiems nustatytus reikalavimus, naudoti Lietuvos Respublikos įstatymais nustatyta tvarka sertifikuotas medžiagas, dirbinius gaminius ir įrenginius. Taigi, atsakovė, teigdama, kad darbai buvo atlikti ne visi, nekokybiškai ir iš blogos kokybės medžiagų, šias aplinkybes ir turėjo įrodyti, tuo labiau kad byloje yra apeliacinės instancijos teismo nustatyta aplinkybė, jog sutartyje nurodyti angariai yra pastatyti ir atsakovė jais naudojasi.

Bylą nagrinėję teismai, teigdami, kad ieškovė jokiais tinkamais įrodymais nepaneigė atsakovės teiginių apie netinkamą ieškovės atliktų darbų bei panaudotų medžiagų kokybę, netinkamai paskirstė įrodinėjimo našta ir pažeidė CPK 178 straipsnyje nustatytą įrodinėjimo taisyklę. Vien faktas, kad nebuvo sudarytas darbų perdavimo–priėmimo aktas ir statiniai neįregistruoti viešame registre, neatleidžia rangovės nuo pareigos įrodyti savo teiginį apie netinkamą darbų bei panaudotų medžiagų kokybę, kuriuo ji grindžia savo atsikirtimą į pareikštą reikalavimą atsiskaityti už atliktus darbus.

Dėl apeliacinės instancijos teismo pareigos motyvuoti procesinį sprendimą

Kasatorės manymu, bylą nagrinėjęs apeliacinės instancijos teismas, nurodęs, kad sutinka su pirmosios instancijos teismo motyvais ir padarytomis išvadomis, nevykdė pareigos patikrinti skundžiamo sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą.

CPK 331 straipsnyje išdėstyti reikalavimai apeliacinės instancijos teismo sprendimo (nutarties) turiniui ir jame nurodyta, kad motyvuojamojoje sprendimo (nutarties) dalyje glausta forma turi būti nurodytos teismo nustatytos bylos aplinkybės, įrodymai, kuriais grindžiamos teismo išvados, argumentai, dėl kurių teismas atmetė kuriuos nors įrodymus, įstatymai ir kiti teisės aktai bei kiti teisiniai argumentai, kuriais teismas vadovavosi darydamas išvadą (CPK 331 straipsnio 4 dalis). Taigi, apeliacinės instancijos teismo procesinis dokumentas turi būti argumentuotas.

Motyvuojamosios teismo sprendimo (nutarties) dalies paskirtis – pagrįsti apeliacinės instancijos teismo išvadas, išdėstyta rezoliucinėje apeliacinės instancijos teismo sprendimo (nutarties) dalyje.

Skundžiamoje nutartyje apeliacinės instancijos teismas, vadovaudamasis kasacinio teismo suformuota praktika, pagal kurią teismo pareiga pagrįsti sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną argumentą ir kad apeliacinės instancijos teismas, atmesdamas apeliacinį skundą, gali tiesiog pritarti pirmosios instancijos teismo sprendimo motyvams, sutiko su pirmosios instancijos teismo sprendimo motyvais ir nutarė jų nekartoti.

Kasacinis teismas pažymi, kad iš tiesų tiek Europos Žmogaus Teisių Teismo praktikoje, tiek Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje pripažįstama, jog teismo pareiga pagrįsti priimtą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną argumentą (*Van de Hurk prieš Nyderlandų Karalystę*, 1994 m. balandžio 19 d. sprendimas, p. 20, par. 61; Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2010 m. kovo 16 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *UAB „Vakarų krova“ v. UAB „Litforina“*, bylos Nr. 3K-3-107/2010). Atmesdamas apeliacinį skundą, apeliacinės instancijos teismas gali tiesiog pritarti žemesnės instancijos teismo priimto sprendimo motyvams (*Helle prieš Suomiją*, 1997 m. gruodžio 19 d., p. 2930, par. 59-60). Tačiau taip pat pripažįstama, kad žemesnės instancijos teismas privalo pateikti sprendimo motyvus, kad sudarytų galimybę bylos šalims efektyviai pasinaudoti teise į apeliaciją (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2011 m. vasario 15 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *UAB „Tikroji vaivorykštė“ v. UAB „Lituanica“*, bylos Nr. 3K-3-52/2011). Nacionalinių teismų sprendimų motyvai turi būti pakankami, kad atsakytų į esminius šalies pateiktų faktinių ir teisinių (materialinių ar procesinių) argumentų aspektus (žr. cituotą *Ruiz Torija prieš Ispaniją*, par. 29-30). Tuo atveju, kai teismo sprendimo (nutarties) motyvai yra neišsamūs, šis pažeidimas gali būti pripažintas esminiu pagal CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punktą, jeigu sprendimo (nutarties) motyvuojamojoje dalyje neatsakyta į pagrindinius (esminius) bylos faktinius ir teisinius aspektus, ir dėl to byla galėjo būti išspręsta neteisingai. Jei teismo sprendimo motyvuojamojoje dalyje argumentuotai atsakyta į pagrindinius išnagrinėto ginčo aspektus, tai negali būti pagrindas vien dėl formalių pažeidimų panaikinti iš esmės teisingą teismo sprendimą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2012 m. vasario 10 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *D. V. v. UAB „Gubernija“*, bylos Nr. 3K-3-27/2012; 2014 m. spalio 15 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *V. Ž. v. Z. S.*, bylos Nr. 3K-3-428/2014).

Kasacinis teismas pažymi, kad ieškovė apeliaciniame skunde kėlė tokius esminius teisingam bylos išnagrinėjimui reikšmę turinčius klausimus, kaip pirmosios instancijos teisme, ieškovės nuomone, nepagrįstai sureikšmintą pastatyto angaro neįregistravimo Nekilnojamojo turto registre aplinkybę, neįvertinta aplinkybę, jog pati užsakovė nesilaikė teisės aktų reikalavimų bei sutartimi prisiimtų įsipareigojimų. O apeliacinės instancijos teismas, nagrinėdamas bylą pagal ieškovės apeliacinį skundą, kaip minėta, sutiko su pirmosios instancijos teismo išvadomis ir dėl šių esminių apeliaciniame skunde išdėstytų argumentų nepasisakė: savo išvadas dėl ieškinio nepagrįstumo iš esmės pagrindė tik byloje nustatytais faktais, jog ieškovė nesudarė darbų perdavimo–priėmimo aktų ir pastatyti angariai nėra įregistruoti Nekilnojamojo registre, o atsakovė nepateikė įrodymų, kad darbai buvo atlikti tinkamai. Atsižvelgiant į tai, kad šios aplinkybės nebuvo tinkamai išnagrinėtos pirmosios instancijos teisme, o apeliacinės instancijos teismo nutarties motyvuojamojoje dalyje neatsakyta į pagrindinius (esminius) bylos faktinius ir teisinius aspektus, darytina išvada, kad dėl to byla galėjo būti išspręsta neteisingai ir šis pažeidimas pripažintinas esminiu pagal CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punktą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų paskirstymo nagrinėjamoje byloje

Kasatorė teigia, kad pirmosios instancijos teismas, priteisdamas bylinėjimosi išlaidas iš bankroto administratorės, o ne ieškovės, nukrypo nuo kasacinio teismo formuojamos praktikos, pagal kurią šios išlaidos priskirtinos prie bankroto proceso administravimo.

Kasacinio teismo praktikoje yra pasisakyta, kad nustatant, ar išlaidos priskirtinos prie administravimo išlaidų, visų pirma reikia atsižvelgti į tokių išlaidų paskirtį, teisinę prigimtį, subjektus, kurių naudai tos išlaidos apmokamos, taip pat jų atsiradimo laiką (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2013 m. birželio 28 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *N. V. v. BAB bankas „Snoras“*, bylos Nr. 3K-3-381/2013; 2014 m. kovo 14 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *R. K. v. BAB bankas „Snoras“ ir kt.*, bylos Nr. 3K-3-67/2014).

Tiek įmonės turto gausinimas bankroto proceso metu, kai įmonė, atstovaujama bankroto administratoriaus, reiškia reikalavimus skolininkams, tiek įmonės turto išsaugojimas, kai įmonė, atstovaujama bankroto administratoriaus, ginasi nuo jai pareikštų kreditorių reikalavimų, yra tiesiogiai susiję su įmonės bankroto proceso administravimu, o iš šios veiklos atsiradusios išlaidos priskirtinos prie įmonės bankroto administravimo išlaidų, kurių sąmatą tvirtina, keičia ir disponavimo jomis tvarką nustato kreditorių susirinkimas (Įmonių bankroto įstatymo 26 straipsnio 2, 3 dalys) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2013 m. lapkričio 6 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *UAB „Nordopt“ v. UAB „Optima trade“*, bylos Nr. 3K-3-547/2013; 2014 m. kovo 14 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *R. K. v. BAB bankas „Snoras“ ir kt.*, bylos Nr. 3K-3-67/2014).

Nagrinėjamoje byloje išlaidos (piniginė prievolė), kurias pirmosios instancijos teismas priteisė atsakovei iš bankroto administratorės, atsirado po bankroto bylos iškėlimo. Jų atsiradimą lėmė ieškovės pareikšti reikalavimai atsakovei. Teismai ieškovės reikalavimus atmetė. Pirmiau išdėstytų argumentų pagrindu darytina išvada, kad pirmosios instancijos teismo sprendimu iš bankroto administratorės priteistos bylinėjimosi išlaidos atitinka administravimo išlaidų sampratą pagal savo teisinę prigimtį ir paskirtį. Iš ieškovės šios išlaidos buvo priteistos todėl, kad administratorės ieškinys buvo atmestas: ieškovė, atstovaujama bankroto administratorės, reiškė reikalavimą dėl skolos bankrutavusiai įmonei priteisimo. Jei ieškovas, atstovaujamas bankroto administratoriaus, reiškia turtinius reikalavimus, siekdamas išieškoti skolas bankrutuojančiai įmonei iš jos skolininkų ir patiria bylinėjimosi išlaidų teisinėms paslaugoms apmokėti, jos priskirtinos įmonės administravimo išlaidoms ir turi būti atlyginamos Įmonių bankroto įstatymo 36 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka. Taigi pirmosios instancijos teismas, atmesdamas ieškinį, šias išlaidas nepagrįstai priteisė ne iš ieškovės – bankrutavusios įmonės, o iš ieškinį pareiškusios įmonės administratorės.

Atsakovės argumentas, kad bylinėjimosi išlaidų priteisimo klausimas nebuvo spęstas apeliacinės instancijos teismo, todėl nėra tinkamas kasacijos dalykas, šiuo atveju nėra reikšmingas, nes kasacinis teismas teisės aspektu tikrina ne tik skundžiamą apeliacinės instancijos teismo procesinį sprendimą, bet ir pirmosios instancijos teismo priimtą sprendimą, o nustatęs, kad byla nagrinėję teismai netinkamai tyrė byloje surinktus įrodymus ir dėl to byla turi būti grąžinta apeliacinės instancijos teismui nagrinėti iš naujo, gali pasisakyti ir dėl tų klausimų, kurie yra aktualūs, nors ir nebuvo keliami apeliacinės instancijos teisme.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, kasacinio teismo teisėjų kolegija konstatuoja, kad apeliacinės instancijos teismas netinkamai tyrė byloje surinktus įrodymus, nenustatė, ar buvo sukurtas rangos sutartyje aptartas rezultatas – angaras, jei taip, kas jį pastatė, ar šis statinys atitinka rangos sutartyje aptarto rezultato kokybės ir kitus reikalavimus, jei ne, dėl kokių priežasčių ir kas atsakingas už šiuos trūkumus, dėl to apeliacinės instancijos teismo nutartis yra naikintina ir byla perduodama nagrinėti iš naujo Vilniaus apygardos teismui apeliacine tvarka (CPK 359 straipsnio 1 dalies 5 punktas).

Dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo

Kasacinis teismas patyrė 12,83 Eur išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Bendrosios raštinės 2015 m. lapkričio 4 d. pažyma apie išlaidas, susijusias su procesinių dokumentų įteikimu). Kadangi byla perduotina apeliacinės instancijos

teismui nagrinėti iš naujo, tai dėl nurodytų, taip pat šalių turėtų išlaidų atlyginimo priteisimo turės pasisakyti šis teismas, išnagrinėjęs bylą pakartotinai (CPK 93 straipsnis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 359 straipsnio 1 dalies 5 punktu ir 362 straipsnio 1 dalimi,

n u t a r i a :

Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2015 m. vasario 27 d. nutartį panaikinti ir perduoti bylą iš naujo nagrinėti Vilniaus apygardos teismui.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai

Janina Januškienė

Egidijus Laužikas

Donatas Šernas